

Další z našich procházek v době, kdy jsme si bivakovali doma s pánčičkou sami byla zasejč do sídláku, páč se ted' nemohla pouštět do nějakých větších akcí.

Ale my se umíme zabavit i v civilizaci tak, aby to nebyla nuda. Medvídě zvonilo tentokrát doma a vzala ven zasejč balonek, takže byla dobrá čutačka na kopci. Sice nejní posekáno, takže to neběhá, ale pánčička umí čutnou slušnou dálku, takže jsem si dobře zalítal nahoru a dolů. Zrovinka při jednom výskoku, kdy jsem bravurně chytnul, tak při dopadu koukám, že se přišmrdlolo nějaký drobení. Jakejsi malej york se přišel podívat, co to tam provozujeme. Tak jsme se pozdravili a šli si každej po svém.

Akurát, když mi pánčička mávla, ať balonek přinesu, slyšela za sebou: "Promiňte, mladá paní..." (To jí značně zvedlo koutky ☺ :D) "... můžeme provést kontrolu čipu?" Otočila se a kousek za ní tři policajti městský. "No konečně!" řekla si v duchu, dala mi k noze a došli jsme za nima. Vzorně jsem bez pokynu usednul, jak to mám naučený, když se zastavíme.

"Je krásně poslušnej." pravil jeden ze strážníků a já vypnul hrudní košíček. Pánčička taky (ale jen tak nenápadně ☺☺) a pravila, že to musím, když chci běhat takhle volně. A dodala, že nejsem čipován, alébrž tetován. Což ničemu nevadilo, takže mi odklopila uchadlo, přečetla to moje číslo, co mi tehdy vypálili do ucha jako cejch. Pekelně to bolelo a já od té doby nemám, nemám a nemám, rád dopravní prostředky a auto nejvíc, páč - sme tam tehdá celá naše banda byli odvezený právě autem.

Policajt si to zapsal a započal "výslech". Kde jako bydlím, jak se jmenuje pánčička, kolikátě mi je let a fšcko si to zapisoval. Pánčička pak pravila, že je ráda, že je konečně taky vidí, páč lidi jsou čuňata a po ostatních psech neuklízejí. Což jí pánové odkývali s tím, že jakmile se oni někde objeví, tak každej horlivě sbírá. Zapovídali se na téma bobků na veřejným prostranství a svorně si fšící zanádaovali. Strážníci mě pak ještě mnohokráte, kráte, kráte vychválili a dodali, že sem krásnej. Toooo víme, tooo víme. Sem ofšem nejen krásnej, ale taky sem veselej, a tak..... sem pánům na odchodnou ešče sehrál divadlo o zajíčkoví, kterýho nakonec.....zastřelili ☺☺. Úplně předpisově sem po výstřelu padnul a byl tak zcepenělej, že se děsně smáli. Ani chloupek na ocásku se mi nehnul. Tak sem jim aspoň oživil službu a třebaš vylepšil i náhled na nás pejsky. Sem si říkal. Páč chápu, že je dneska přepsáno a ne každej se chováme zodpovědně.

Rozloučili jsme se a my si šli pouštět balonek po chodníku. Je tam takovej šikovnej svážek, běhá to tam pěkně rozvážně, tak ho můžu dokonale plíživě jako správná bordera pást a doprovázet. U umělý skály jsme si dali suuuupr stíhačky, ale fakt supr. Todle miluju, když můžu pánčičku nahánět a dělat na ní různý šmėčka. Pak mi taky házela balonek přes tu skálu, abych jako nevěděl, kam to padne a čekala, jestli nebudu zaraženej z toho, že to letí přes tu skálu. Psali prej v jedný knížce, že to někdy psi nepochopěj. Tak jako myslí si, že jsem nějaký debžo????? Nebo jak jako?? Jasně, že vim, ne! Vypálil jsem bez zaváhání.

Courli jsme se potom k poliklinice, kde sem si cvičně přešel roštovej nájezd pro vozíky a šlo se na velkou zelenou louku, která je o kus dál. Tam už řádila s míčkem kříženka ohaře a bordery a já se těšil, jak si spolu zablbne, ale moc sranda s ní nebyla, protože měla ten balonek. Což já vlastně v podstatě i chápu, taky si kolikrát radši hraju s balonkem. No ale! Vo kousek dál, jo? Byla pak Meggie - osmiletá piťanda s kládou. Nejdřív sice mrmlala, páč měla obavy, abych jí kládu nesebral, aaaaale to bych nebyl já, že jo!! Takže pak sem jí přemluvil, a pěěěěkně svižně mě prohnala. Víte jak se přemlouvá taková piťanda? To si musíte lehnout na bůček, dát voči do zatáčky, zakroutit uši, dělat gezichy a hrabat nožičkou, mrůůkat trošku nešťastně a pak to klapne. Hele řvala ukrutánsky a bylo to žůžo. Jenže pak jsme to museli ukončit, protože moc nemůžte lítat krzevá svý operovaný nožičky. Ale dobrý to bylo, dobrý fakt.. Pánčičce se Meggie taky líbila, volala na ní z legrace "Tyyyy Pepinooo!!!" a vona k ní utikalaaa a celou ji málem porazila. Proč Pepino nevim, ale Meggie se to evidentně líbilo a dycky se děsně rozparádila. Když pak šla s paničkou domů, tak my šli ještě na kolotoč.

A tam mě pánčička zlobila tím, že mi na kolotoči ujížděla s balonkem. Tjooooo, to bylo výbornácký. No a pak jsme šli mezi starý domečky a tam jsme potkali Olinku a její hlídací smečku - tedy smečku čoklidů, co hlídává. Teď tam byla na hlídání labroška Erin a černá feňule Saly. My si sedli s Erin tak, že jsem ani nereflektoval na to, že Olinka má v ruce svou mrňavou feňuli, kterážto zrovna hárá. Tak moc a dokonale jsme si s Erin zařádili. Výbornej mač jsme si dali. To mám rád, když se holka neupejpá a řežeme se navzájem.

No a pak už jsme to tak nějak šněrovali mezi panelákama domů. Ještě jsme cestou našli starou pjomatiku a tak jsem si zacvičil "krok", abych si zasejc uvědomil každou noženku svou zvlášť. To musíte hezky pomalu tím vnitřkem položený pjomatiky projít každou nožičku, nesmíte hopsat ani poskakovat, pěkně krůček po krůčku.

Prošel sem policejní kontrolou

Bylo toho spousta, co jsme za tohle odpůldne stihli a byla to moc báječná prochajda. Doma sem pak odpadnul jako špalíček a pěkně si schrupnul až do večere.